

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/126/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111235167
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5111235167.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: CBA Slovakia, s.r.o., so sídlom Lučenec, Dukelských hrdinov č. 2, IČO: 36 620 319, zastúpený advokátom JUDr. Alexandrom Filom, so sídlom Lučenec, Dr. S. č. XX proti odporcovi: Ing. V. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom D., B. č. XX, o zaplatenie 1.323,97 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/249/2011-90 zo dňa 6. decembra 2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol, potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

V nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi podľa § 182 a nasl. Zákonníka práce a podľa § 517 ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.191,57 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 9.10.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Zároveň týmto rozsudkom uložil odporcovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 63,20 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 907,50 eur a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že medzi účastníkmi bola dňa 31.3.2009 uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti. V konaní bolo zistené, že za obdobie od 2.6.2009 do 2.6.2010 bola vykonaná inventarizácia, pri ktorej bol zistený schodok vo výške 15.998,76 Eur. Podiel jednotlivých zamestnancov na schodku za uvedené inventúrne obdobie navrhovateľ rozpočítal podľa § 189 ods. 2 a 3 Zákonníka práce, pričom na odporcu pripadla suma 1.323,97 Eur. Rozpočítanie schodku nebolo v konaní sporné. Okresný súd nezistil, že by odporca počas platnosti dohody o hmotnej zodpovednosti odstúpil od dohody o hmotnej zodpovednosti podľa § 183 Zákonníka práce, ani nezistil skutočnosť, že by odporca ako zamestnanec písomne upozornil navrhovateľa ako zamestnávateľa na nedostatky v pracovných podmienkach, ktoré by mu bránili riadne hospodáriť so zverenými hodnotami a nezistil, že by dohoda zanikla počas inventarizačného obdobia, t. j. od 2.6.2009 do 2.6.2009 z iných dôvodov. Následne sa súd zaoberal liberačnými dôvodmi podľa § 182 ods. 3 Zákonníka práce, ktoré mal preukázať odporca. Odporca v konaní namietal, že schodok vznikol bez jeho zavinenia z dôvodov, že boli nefunkčné dvere do zadnej časti predajne, absenciou kamerového systému alebo iného zariadenia na predchádzanie a zabránenie krádežiam na predajni, tým, že škoda vznikla znehodnotením výrobkov

z dôvodu porúch chladiacich zariadení, ako aj nesprávnym vysporiadaním základných stavov tovaru v stave zásob činnosťou novej vedúcej predajne.

Súd prvého stupňa vyslovil názor, že zamestnávateľ nevykonal všetky možné opatrenia, ktoré mohol vykonať na zabránenie vzniku škody odcudzením, resp. krádežami tovaru, najmä inštaláciou zariadení monitorujúcich objekt predajne a pohyb osôb po predajni, ako aj príchod a odchod zákazníkov do predajne, monitorovaním tovaru, prípadne zabezpečením stráženia predajne bezpečnostnou službou. V tomto smere dal súd čiastočne za pravdu odporcovi, nakoľko zamestnanci sa musia prioritne zamerať na vykonávanie hlavných povinností spojených s predajom tovaru a poskytovaním služieb a nemožno od nich vyžadovať úplné monitorovanie predajne popri inom plnení pracovných úloh. Časť škody mohla byť spôsobená aj drobnými krádežami tovaru, keďže na predajni neboli nainštalované zariadenia schopné zachytiť prenesenie tovaru bez jeho zaplatenia a označenia na predajni. Na druhej strane bolo povinnosťou vedúceho zabezpečovať prijatie včasných a účinných opatrení na ochranu majetku zamestnávateľa. Čiastočne samotní zamestnanci vykonávali určité opatrenia na zabránenie krádežiam hodnotnejšieho tovaru jeho presunutím na miesta, ku ktorým nemali iné osoby priamy prístup v predajni (presunutie tovaru za pult s obsluhou). V konaní bolo preukázané, že počas dotknutého inventarizačného obdobia došlo len k dvom krádežiam. Žiadne dôkazy alebo tvrdenia nepreukazovali záver, že by schodok vznikol výhradne alebo z väčšej časti práve krádežami tovaru. Navyiac samotný zamestnávateľ riziko krádeží zohľadnil v normovaní strát tovaru, ktoré

boli odčítané od výsledkov inventarizácie. Podľa úvahy súdu samotná absencia monitorovacích systémov nemohla spôsobiť schodok na zverených hodnotách. Schodok mohol čiastočne vzniknúť aj vykonávaním zámery tovaru v evidencii, keď vedúci zamestnanci vykonávali tzv. kusové vyrovnanie mínusových položiek zásob tovaru. Okresný súd mal za to, že tento postup predstavoval len zľahčenie samotných účtovných položiek a nemohol spôsobiť vznik tak rozsiahleho schodku, ku ktorému došlo v danom prípade. Nič nebránilo vedúcim zamestnancom predajne, aby si sami vykonávali evidenciu vykonaných zmien v tovarových zásobách, ktorou by bolo možné prípadný rozdiel preukázať. V konaní tiež nebol preukázaný vznik schodku neodstránením poruchy zadných vstupných dverí, resp. chladiacich a mraziacich zariadení.

Prvostupňový súd vlastnou úvahou ustanovil, že nevykonaním možných opatrení zamestnávateľa na zabránenie krádežiam tovaru a pokynmi na vysporiadanie mínusových položiek tovaru vznikol schodok bez zavinenia zamestnancov vo výške 10% po odčítaní normovaných strát na tovare.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že žalobe bude v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na základné právne princípy preukazovania zodpovednosti za schodok, ako aj potrebu preukazovania liberačných dôvodov zamestnancom (t. j. v posudzovanej veci odporcom). Zdôraznil, že súdy sa musia podrobne zaoberať otázkou, či medzi skutočnosťou, pre ktorú sa hmotne zodpovedný pracovník zbavuje zodpovednosti celkom alebo sčasti a schodkom je príčinná súvislosť. Za dôvod zbavenia sa zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách preto nemožno považovať zistenie, že určité okolnosti (napr. nedostatočné personálne obsadenie predajne, v ktorej bol schodok zistený), mohli mať vplyv na vznik schodku, pokiaľ súčasne nie je preukázané, že príčinou schodku, či jeho časti skutočne boli. Ku konkrétnym príčinám vzniku schodku a ich spojitosti s reálnym následkom vyslovil prvostupňový súd len ničím nepodložené domnienky. Rozsah zbavenia sa zodpovednosti práve v rozsahu 10% nebol riadne odôvodnený. V nadväznosti na uvedené patrí navrhovateľovi náhrada trov konania v plnom rozsahu podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. toto rozhodnutie vo výroku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. V nenapadnutej časti ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom

rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Predpokladom zodpovednosti zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, ktoré je povinný vyúčtovať, je uzavretie platnej dohody o hmotnej zodpovednosti. Za schodok sa

považuje rozdiel medzi skutočným stavom zverených hodnôt, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať, a medzi údajmi v účtovnej evidencii, o ktorý je skutočný stav nižší než účtovný stav. Zodpovednosť zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, ktoré je povinný vyúčtovať je založená na princípe zavinenia zamestnanca; zamestnávateľ nie je povinný preukazovať, že zamestnanec zavinil schodok. Povinnosťou zamestnávateľa je preukázať, že bola uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti a že vznikol schodok. Zamestnanec, ak sa chce zbaviť zodpovednosti za schodok, je povinný preukázať, že schodok alebo jeho časť nezavinil. Dôvody zbavenia sa zodpovednosti za schodok môžu byť rôzne. Zamestnanec sa môže zbaviť zodpovednosti celkom alebo sčasti vtedy, ak preukáže, že schodok vznikol zavinením iných osôb, že vznikol v dôsledku udalosti, ktorú nikto nezapríčinil, že vznikol tým, že mu zamestnávateľ nevytvoril primerané podmienky a pod.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci rozsiahle a podrobné dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, ako aj listinnými dôkazmi, pričom zo skutkového stavu vyvodil aj správny záver, že zamestnávateľ nevykonal všetky možné opatrenia, ktoré mohol vykonať na zabránenie vzniku škody odcudzením, resp. krádežami tovaru, najmä inštaláciou zariadení monitorujúcich objekt predajne a pohyb osôb po predajni, ako aj príchod a odchod zákazníkov z predajne, monitorovaním tovaru, prípadne zabezpečením stráženia predajne bezpečnostnou službou, v dôsledku čoho sa odporca ako zamestnanec čiastočne zbavil svojej zodpovednosti za schodok v zmysle § 182 ods. 3 Zákonníka práce. Súd prvého stupňa tiež správne poukázal na účtovnícke zámeny tovarov v evidencii, ktorá okolnosť mohla tiež prispieť k vzniku schodku na zverených hodnotách.

Nemožno súhlasiť s argumentáciou odvolateľa, ktorý sa snažil poukázať na nesplnenie povinnosti odporcu preukázať, že aj navrhovateľ sa podieľal na vzniku škody. Súd prvého stupňa sa podrobne zaoberal jednotlivými skutočnosťami prezentovanými odporcom a tieto správne vyhodnotil čiastočne v prospech tohto účastníka. Pokiaľ bolo v konaní na základe výpovedí svedkov zreteľne preukázané, že pracovné podmienky u zamestnávateľa (navrhovateľa) neposkytovali v plnej miere možnosť odporcovi dohliadať na nakladanie so zverenými hodnotami, potom bolo na mieste prijať záver vyslovený súdom prvého stupňa, že zamestnanec sa v danom prípade čiastočne zbavil zodpovednosti za vzniknutý schodok a v danej časti (10%) musí znášať škodu navrhovateľ ako zamestnávateľ.

Navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne a správne vysporiadal, preto napadnuté rozhodnutie odvolací súd potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.). V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, resp. mu žiadne trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté spôsobom vyjadreným vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.